

talt om, at det var Baaben, man ikke maatte bruge. Jeg maa imidlertid vedblivende tillade mig at troe, at det virkelig kan være 6 femtenaars Dreng; jeg har heller ikke taget dette Baaben, men det er den ærede Forslagsstiller, som giver mig det, og jeg veed ikke, hvorfor man ikke, naar man ikke synes om Forslaget, skulde tage imod de Baaben, som den ærede Forslagsstiller selv giver En i Haanden, og det Baaben, at det kan være 6 femtenaars Dreng, giver han os i Haanden. Jeg maa bemærke, at disse Dreng her fremtræde som Borgen, som Forlovere, men den almindelige Betingelse i Loven for at kunne være Borgen, for at kunne være Forlovere, det er *Fuldmyndighed*; der er i denne Bestemmelse en Afvigelse fra det almindelige Netsbegreb om dem, der kunne fremtræde som Forlovere. Der er dernæst blevet sagt: men 15aars Dreng kunne jo være Netsvidner. Jeg troer imidlertid, at med Hensyn til de Vidner, som *Dyrigheden* tilfaldes, behøver man ikke at frygte for, at den vil tilfalde Mennesker i en saa ung Alder; iøvrigt er det en Følge af selve Netssamfundsordenen, at man maa gaae yderligt i Tilstedelsen af Vidnebeviset; thi Vidnet har jo en stor og væsentlig Betydning, det kan jo ligesaa vel befrie, som det kan fælde. I Betragtning heraf er det ogsaa, at man er kommen til en saa ung Alder med Hensyn til Vidnet; men en ganske anden Sag er det, naar man bestemmer den Maade, hvorpaa en saa vigtig Handling som et *Ægtefæb* skal kunne indgaaes; saa maa der tages langt strengere Bestemmelser, end man i selve Samfundets Løve kan gjøre gjældende som en *almindelig Betingelse* for Vidnepligten. Det er dernæst med Hensyn til *Trolovelsen* blevet bemærket, at det var uden Grund, at jeg skulde have bemærket, at der dog ogsaa i dette Tilfælde kunde være *Samvittighedsbetænklichkeiten*. Det har meget undret mig, at den ærede Forslagsstiller har anført dette, thi han har jo tiltraadt det *Underændringsforslag*, der er stillet af den ærede *Rigsdagsmand* for *Svendborg Amts 6te Valgkreds* (*S. A. Hansen*), og i dette *Underændringsforslag* staaer der jo: der tilføies den *Paragraph*, der handler om *Tro-*

lovelse, „og saafremt de selv ikke finde deres *Samvittigheder* besværede ved *Handlingen*.“ Derved, at den ærede *Forslagsstiller* erklærer, at han tiltræder dette *Underændringsforslag*, erklærer han jo tillige udtryffeligt selv, at der kan være *Tilfælde*, hvor *Samvittigheden* kan føle sig besværet ved *Trolovelsen*; men hvad erklærer han med det *Samme*? Han erklærer derved, at *Trolovelsen* dog er en halv kirkelig *Handling*, at den ved at skulle forrettes af en *geistlig Embedsmand* faaer et *Stik* af *Kirkelighed*, og at dette *Stik* af *Kirkelighed* kan besvære *Samvittighederne*. Den ærede *Forslagsstiller* kan nu maaskee for sin *Person* have god *Grund* til at holde paa *Trolovelsen*, netop fordi den dog har dette mere kirkelige *Stik*; hvis det ikke var for dette kirkelige *Stiks* Skyld, saa seer jeg virkelig ikke, hvad han vil med den, saameget mere, som han jo foruden *Trolovelsen* ogsaa har det borgerlige *Ægtefæb*. De *Personer*, der have forskellige *Troesbekjendelser*, vilde, hvis den ærede *Forslagsstiller*s *Forslag* gik igjennem, jeg vil ikke sige have den *Fordeel* at kunne, men de vilde kunne indgaae *Ægtefæb* paa 3 *Maader*, nemlig ved *Vielse*, ved *Trolovelse* og ved borgerligt *Ægtefæb*. Mig synes egentlig, at 2 er nok, og at den ene er aldeles *oderslødig*, og derfor troer jeg, at det er *inconsequent*, at han baade holder paa den *Paragraph* om *Trolovelsen* og tillige gaaer ind paa det *Underændringsforslag*, hvorved de samme *Personer* faae *Adgang* til det borgerlige *Ægtefæb*. *Hovedspørgsmaalet*, hvorom det her dreier sig, er, som sagt, om *Fortolkningen* af Ordet „bestaaende“; thi, dersom vi istedetfor „bestaaende“ sætte „*anerkjendt*“, saa vilde i alt *Væsentligt* den ærede *Forslagsstiller*s *Forslag* falde sammen med *Udvalgets*. Dette Ord „bestaaende“ opfatte de ærede *Forslagsstillere* nu saaledes, at de *Samfund*, der *bestaae*, ere *bestaaende*, enten de ere *anerkjendte* eller ikke (*S. A. Hansen: Ja!*), og derfor gjøre de ærede *Herrer*, der hellere vilde have et borgerligt *Ægtefæb*, *fuldkommen Ret* i at stemme for dette *Forslag* (*Hør!*), thi, naar man ikke ad den *Lige* fremme *Veie* kan opnaae *Noget*, saa maa man gaae en *Omvei*, for at naae det (*Hør!*), og, naar vi indføre en saadan kirkelig *Vielse*